

DKN/406/36/2011

Informacja nr 13
Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych
z dnia 22 grudnia 2011 r.

w sprawie wyjaśnienia wyrażenia „kategoria archiwalna o wartości wyższej”

Przepis § 6 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. Nr 14, poz. 67 i Nr 27, poz. 140) stanowi, iż dla dokumentacji powstałej i zgromadzonej w podmiocie przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, należy stosować kategorię archiwalną o wartości wyższej w przypadku, gdy kategoria archiwalna dla tej dokumentacji określona zgodnie ze stosowanymi wówczas przepisami, różni się od kategorii określonej w jednolitych rzeczowych wykazach akt stanowiących załączniki do tego rozporządzenia.

Zgodnie z regulacjami zawartymi w instrukcji „Sposób oznaczania kategorii archiwalnych dokumentacji”, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 16 września 2002 r. w sprawie postępowania z dokumentacją, zasad jej klasyfikowania i kwalifikowania oraz zasad i trybu przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1375), kategorię archiwalną dokumentacji oznacza się symbolem „A” (materiały archiwalne) lub symbolem „B” (dokumentacja niearchiwalna). Zasadniczo występują więc dwie kategorie archiwalne (kategoria „A” i „B”), przy czym symbol „BE” (z dodaniem cyfr arabskich) służy do oznaczania dokumentacji niearchiwalnej, która po upływie obowiązującego okresu przechowywania podlega ekspertyzie ze względu na jej charakter, treść i znaczenie.

Przepis § 6 ust. 3 ww. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. posługuje się wyrażeniem „kategorii archiwalna o wartości wyższej”, tj. de facto w przypadku dokumentacji oznaczonej symbolem „B” do liczb arabskich występujących bezpośrednio po tym symbolu, w tym także po symbolu „BE”. Oznaczenie dokumentacji symbolem „BE” nie decyduje bowiem o jej wyższej kategorii archiwalnej, tylko o tym, że konieczne jest przeprowadzenie ekspertyzy archiwalnej tej dokumentacji.

W związku z powyższym, jeżeli dokumentacja powstała i zgromadzona w podmiocie przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r., zgodnie ze stosowanym przez podmiot przed dniem

wejścia w życie rozporządzenia jednolitym rzeczowym wykazem akt, miała kategorię B5, a zgodnie z obowiązującym jednolitym rzeczowym wykazem akt ma ona kategorię BE5, to należy uwzględnić fakt, iż dokumentacja ta podlega ekspertyzie archiwalnej. Jeżeli dokumentację, zgodnie z uchylonym jednolitym rzeczowym wykazem akt, należało przechowywać przez okres 20 lat (B20), a nowy jednolity rzeczowy wykaz akt, nadał tej dokumentacji kategorię niższą (np. BE10), to dla określenia kategorii tej dokumentacji należy stosować uchylony jednolity rzeczowy wykaz akt, tj. ten wykaz akt, który dla tej dokumentacji przewidywał kategorię archiwalną o wartości wyższej, tj. B20. Jeżeli dokumentacja, zgodnie ze stosowanym przez podmiot przed dniem wejścia w życie rozporządzenia jednolitym rzeczowym wykazem akt, miała kategorię B3, a zgodnie z obowiązującym jednolitym rzeczowym wykazem akt ma ona kategorię BE10, to dokumentację tę należy poddać ekspertyzie archiwalnej po upływie okresu jej dziesięcioletniego przechowywania.

Departament w Zarządzenia
Narodowego Zespołu Archiwalnego
DYREKTOR

Ewa Perlakowska